

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18414/2024
29.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Радивојевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ђорђе Бокшан, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1835/23 од 08.05.2024. године, у седници одржаној 29.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1835/23 од 08.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1835/23 од 08.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 204/23 од 07.02.2023. године, допуњена решењем истог суда П 204/23 од 02.03.2024. године, утврђено је да је повучена тужба тужиоца у делу којим је тражио да се обавезу тужени да му предају у посед непокретност трособан стан број .. површине 79м² који се налази на ... спрату стамбене зграде за колективно становање број .. у Панчеву у улици ... број .. на кат. парцели број .. уписан у ЛН .. КО Панчево, све у року од 15 дана од дана пријема пресуде, као и да тужени предају тужиоцу по примерак кључева од свих брава које се налазе како на улазу предметне непокретности тако и у унутрашњости предметне непокретности у року од 15 дана, а да уколико тужени то не учине да се овлашћује тужилац да о трошку тужених изврши замену свих брава и уђе у супосед непокретности. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужени да му солидарно исплате износ од 1.325.211,00 динара са законском затезном каматом од дана вештачења – 28.06.2021. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 217.300,00 динара. Решењем Основног суда у Панчеву П 204/23 од 02.03.2024. године, исправљена је пресуда тог суда П 204/23 од 07.02.2023. године, тако што се пре првог става изреке додају речи које постају став први изреке „одбија се објективно преиначење тужбе тужиоца учињено у поднеску који је предат на расправном записнику од 01.12.2020. године“, а досадашњи ставови први, други, трећи изреке пресуде на тај начин постају ставови други, трећи и четврти изреке, док је у преосталом делу наведена пресуда остала неизмењена.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1835/23 од 08.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П 204/23 од 07.02.2023. године у ставу трећем и четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет правне заштите у овој парници је одлучивање о захтеву за исплату закупнине тужиоцу за коришћење непокретности на којој је тужилац био сувласник са туженима а при околности да није тражио предају стана у суддржавину при чему је захтев одбијен као неоснован.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда, Врховни суд је становишта да нема основа да се дозволи одлучивање о посебној ревизији тужиоца при напред изнетој чињеничној ситуацији и околности да тужена ВВ иако сувласник није никада била у државини стана нити је ту живела, нити је тужилац тражио предају кључа од предметног стана, побијана одлука не одступа од судске праксе изражене у многобројним пресудама Врховног суда са сличним или истоветним чињеничним стањем и правним основом као у овом предмету.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, односно новим тумачењем права, па је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.04.2019. године, а вредност предмета спора је 1.700,00 динара.

Из свега тога произлази да ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић